

§ 13.

Det i Forordningen af 10de Januar 1698 Cap. 4 § 9 bestemte Opmaal skal i fremtidige Tiendeforeningers eller Tiendecommissionens Kjendelser ikke kunne betinges eller paalægges.

§ 14.

Skulde nogen Amts-Tiendecommission eller den overordnede Tiendecommission ikke see sig istand til at tilendebringe nogen dem paahvilende Forretninger inden den i Forordningen af 8de Januar 1810 § 28, 3tio og § 1 af nærværende Lov fastsatte Tid, vil Indenrigsministeriet, paa derom indgivet Andragende, efter Omstændighederne have at fastsætte den Tid, inden hvilken saadanne tilbagestaaende Forretninger bør være endeligen afgjorte.

§ 15.

Hvis det, for at fremme Tiemedet af nærværende Lov, maatte findes hensigtsmæssigt, at dele enkelte af de nuværende Amts-Tiendecommissioners-Districter i flere Districter, i hvilke da blive at oprette nye Amts-Tiendecommissioner, er Indenrigsministeriet bemyndiget til at foranstalte det i saa Henseende Fornødne.

§ 16.

Tiendecommissionairernes Diæter fastsættes for Fremtiden til 2 Rbd. daglig for hver. De blive kun at beregne for de Dage, der medgaae til Reiser til og fra Aastedet og til Møder paa samme.

Den Tiendecommissionairerne tilstaaede Godtgørelse for Befordring bestemmes for Eftertiden til 4 Mk. pr. Mil, Tour og Retour.

§ 17.

Secretairen i den overordnede Tiendecommission tillægges, fra 1ste Januar 1852, en aarlig Gage af 1000 Rbd., deri indbefattet de ham hidtil tillagte 500 Rbd.

§ 18.

Amts-Tiendecommissionernes og den overordnede Tiendecommissionens Protokoller indsendes, naar de ere fuldfærvne, eller Forretningerne ere tilendebragte, til Opbevaring i Indenrigsministeriets Archiv.

§ 19.

Naar at den Korntiende, der for Tiden ydes i Skarven i hvert enkelt Amts-Tiendecommissionens District, er bestemt til faste Afgifter, ophæves Districtets Tiendecommission,

ligesom den overordnede Tiendecommission ophæves, naar alle, til den indankede, Forretninger ere endeligen paakjendte.

Medundertegnede Kierregaard er rigtignok ikke i Et og Alt fuldkommen enig med hele den forestaaende Udvikling og Begrundelse af Fleertallets Anskuelse af den foreliggende Gjensstand. Men jeg maa dog slutte mig til sammes Indhold og Resultat i alle Hoved-Punkter, saavel hvad de Grunde angaaer, der tale imod Vedtagelsen af en Lov i Overensstemmelse, enten med det oprindelige forelagte, eller med det senere af Mindretallet noget ændrede Forslag, som i Henseende til det nye Forslag, hvorved Fleertallet har stræbt at forberede og indlede Afsløsningen af Tienden, naar dette Anliggende senere maatte findes skiftet til at nyde Fremme. Jeg har derfor antaget, at det vilde være upassende og ufrugtbart her at udvikle og begrunde min afvigende Mening om Et og Andet af det Enkelte og Underordnede i ovenstaaende Betænkning, hvorimod jeg maa forbeholde mig, om Anledning dertil gives, muligen at yttre Noget desangaaende under Sagens Forhandling i Thinget, men navnlig ogsaa om Nødvendigheden af, naar der skal foretages en Afsløsning, at gjøre en meget bestemt Forskiel imellem de tre Parter af Tienden og Behandlingen af hver enkelt iblandt disse, samt om Rimeligheden af, i det nye Forslags § 1 at ansætte et tidligere Datum for Tiendens Forvandling til fast Afgift.

Vi (Krarup og Holberg), som nære den Overbeviisning, at de af Udvalgets Majoritet fremstillede Betæneligheder mod Hensigtsmæssigheden og Betimeligheden af en Lov om Tiendens Afsløsning, bygget paa de Principer og affattet paa den Maade, som Lovforslaget antyder, ikke have den Bøgt, at de bør forhindre sliq en Lov, maae derimod indstille: At Lovforslaget vedtages, dog med følgende Forandringer: